

ظن لفظی

ظن به مراد متکلم از راه اصول لفظی را ظن لفظی می‌گویند.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنای ظن لفظی
- ۱.۱ - تبیین معنای ظن لفظی
- ۲ - عدم صحت مطلق ظن
- ۳ - مستندات مقاله
- ۴ - منبع

معنای ظن لفظی

ظن لفظی، ظنی است که از راه اصول لفظی به مراد متکلم برای اهل عرف ایجاد می‌گردد.

← تبیین معنای ظن لفظی

برای کشف مراد متکلم هنگام شک در آن، اسباب و راه‌هایی وجود دارد که اهل لسان و عرف به آنها تکیه می‌کنند. این راه‌ها یا علمی است و یا ظنی. یکی از راه‌های ظنی آن است که دلیل خاص بر اعتبار آن اقامه شده، اصول لفظی است که عرف در مجاورت خود برای کشف مراد متکلم، به آنها تمسک می‌نمایند، مانند: **اصالة الحقیقه و اصالة عدم الغریبه**، که به ظن حاصل از اجرای این اصول، ظن لفظی می‌گویند.

عدم صحت مطلق ظن

تکیه بر مطلق ظن برای کشف مراد متکلم، در عرف و شرع مورد قبول نیست، بلکه آن چه در عرف پذیرفته شده و شرع نیز آن را امضا کرده، رجوع به **ظنون خاص** بوده که ظن حاصل از اجرای اصول لفظی، از آن جمله است.

مستندات مقاله

رشتی، حبیب الله بن مجد علی، بدایع الافکار، ص ۸۹.
مجدی، علی، شرح رسائل، ج ۱، ص ۲۲۲-۲۲۳.

منبع

مرکز اطلاعات و مدارک اسلامی